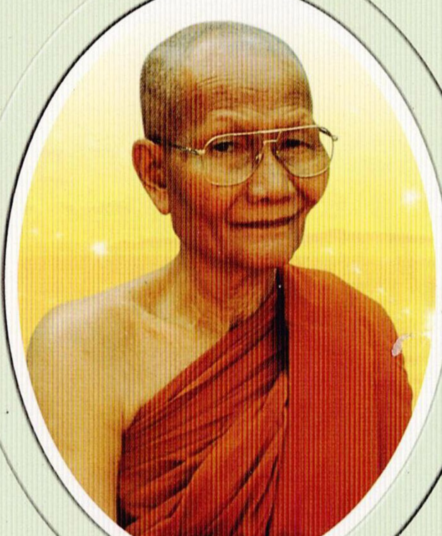

สร้างความดีต้องมีอุปสรรค

พุทโธโลยี

ธรรมบรรยายโดย

พระเทพสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)

สำนักพิมพ์พระพุทธศาสนาประกาศ

พ่อ - แม่ คือพระในบ้าน
การไหว้พระในบ้าน (พ่อแม่)

เมื่อเราไหว้พระรัตนตรัยแล้ว ก่อนนอนทุกวันพึงไหว้พ่อแม่ผู้เป็นพระในบ้านซึ่งมีพระคุณอันยิ่งใหญ่แก่เรา โดยพนมมือขึ้นรำลึกถึงพระคุณของท่าน กล่าวคำไหว้ ดังนี้

มัยหัง มาตาปิตูนังวะ ปาเทสุ

วันทามิ สาทะรัง

(กราบลง ๑ ครั้ง)

นึกถึงพ่อแม่และนึกเห็นตัวเราหมอบกราบแทบเท้าท่านทั้งสอง

พ่อแม่ คือ ศูนย์รวมความเป็น "พระ" ของลูก

พ่อแม่	เป็นพระพรหม
พ่อแม่	เป็นพระเทพ
พ่อแม่	เป็นพระอาจารย์
พ่อแม่	เป็นพระอรหันต์
แน่แล้ว!	พ่อแม่ คือ พระในบ้าน

พระพรหมในบ้าน

ผู้จะเป็นพระพรหมนั้นต้องมี ๔ สีหน้า คือ

สีหน้าเมตตา

สีหน้ากรุณา

สีหน้ามุทิตา

และสีหน้าอุเบกขา

พระพรหมในบ้าน คือ พ่อแม่นี่เอง

นามผู้สร้าง

คุณชีหม้วย แซ่จู

คุณสุรชัย มิตรศิริสวัสดิ์

คุณบุญรัตน์ มิตรศิริสวัสดิ์

ด.ช.ณัฐภัทร มิตรศิริสวัสดิ์

ด.ญ.อาภาพร มิตรศิริสวัสดิ์

พันตำรวจโทอาวุธ อุดมรัตน์

คุณวาสนา เธียรศิริศักดิ์

ด.ช.อาชวิน อุดมรัตน์

พิมพ์แผยแพร่เป็นธรรมทาน

เพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่

บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าเกณฑ์ชะตา เจ้าที่ เจ้าทาง แม่นางธรณี ผีบ้านผีเรือนที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ สัมภเวสีทั้งหลาย และสรรพสัตว์น้อยใหญ่ทั้งปวง

ขอให้ท่านทั้งหลายจงอนุโมทนาในบุญกุศลนี้และจงได้รับในบุญกุศลนี้โดยทั่วหน้ากันเทอญ

ถ้าท่านมีทุกข์ ขอให้พ้นทุกข์

ถ้าท่านมีสุขอยู่แล้ว ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป

พุทโธโลยี

เรื่อง

สร้างความดีต้องมีอุปสรรค

ธรรมบรรยาย

พระเทพสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)
เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี
เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ISBN 974-92268-9-5

คำปรารภ

ทุกวันนี้คนมักเจริญทางด้านวัตถุ มักจะเสาะแสวงหาวิชาความรู้ต่างๆ นอกตัว เพื่อนำเอามาทำมาหาเลี้ยงกาย ต่างแข่งขันกันในด้านการศึกษา มีปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก กระทั่งถึงศาสตร์ในด้านต่างๆ ที่เรียกกันโก้หรูว่า **"เทคโนโลยี"**

ความรู้ต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญญานอกกาย เสาะแสวงหาเอาได้ทุกหนทุกแห่ง น่าอนาถเป็นที่สุด เทคโนโลยีเจริญถึงขีดสุดแต่จิตใจต่ำทรามและเลวลงจนถึงขีดสุดเช่นกัน ทั้งนี้ เพราะละเลยปัญญาภายใน คือ การรู้ถูก รู้ผิด รู้เมตตา รู้จักรักใคร่เพื่อนมนุษย์ร่วมโลก รู้จักละอายต่อบาปและรู้จักการประมาณ สิ่งที่เรียกว่าปัญญาภายใน เรียกให้ทันสมัยก็คือ **"พุทโธโลยี"** ซึ่งจะกำกับ **"เทคโนโลยี"** ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นไปเพื่อให้สังคมโดยรวมดีขึ้น ไม่แก่งแย่งกัน ไม่เบียดเบียนทำลายกันจนเกิดกลียุค ปัญญาภายในหรือ **"พุทโธโลยี"** ใช้สำรวจความถูกต้องของตนพิสูจน์ความถูกต้องของตนเองได้ว่าตนเองได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นอย่างไร

หนังสือ **"พุทโธโลยี"** เล่มนี้ เรื่อง **"สร้างความดีต้องมีอุปสรรค"** เป็นบทความธรรมบรรยายที่อาตมาได้เขียนและรวบรวมขึ้น เพื่อเป็นการระลึกถึงพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นหนทางสู่ความสุข

ผู้ระลึกถึงธรรมอยู่เสมอ ย่อมนำพาชีวิตตนสู่ทางอันเกษม

การให้ธรรม เลิศกว่า การให้ทั้งปวง

การรับธรรมและน้อมนำมาปฏิบัติ ย่อมเลิศกว่า

การให้อาหารอื่นใดในแต่ละมื้อ เมื่ออิ่มแล้วเดี๋ยวก็รู้สึกหิวอีก

แต่...การให้ธรรม นับได้ว่า ทั้งผู้ให้ และผู้รับธรรมย่อมได้รับความอิ่มยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด

ขอสิริมิ่งขวัญมงคล จงเป็นของทุกๆ ท่านเทอญ.

พระเทพสิงหบุราจารย์

พระเทพสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)

เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี

เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

สร้างความดีต้องมีอุปสรรค

ความดีเป็นศัตรูของชีวิต เป็นศัตรูสำหรับคนชั่วทำให้สร้างความดีไม่ได้เลย ความดีเป็นอุปสรรคขวางไม่ให้สร้าง มารไม่มีบารมีไม่เกิดประเสริฐไม่ได้ ต้องมีมารผจญตลอด ถ้าชนะมารได้คือบทสวดถวายพรพระ (พาหุงมหากา) ในเมื่อชนะมารแล้ว ความดีจะถึงจิตใจ สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากได้ ถ้าลงทุนความลำบากไม่ได้ ความดีที่ไหนจะสิงสถิตอยู่ในจิตใจผู้ใดได้บ้าง

วันเวลาหมดไปอย่างน่าเสียดาย เราสร้างความดีมากเท่าใดเวลาหมดไปความดีก็เพิ่มขึ้น แต่บางคนสร้างแต่ความไม่ดีก็อยากให้เวลาหมดไปไว มันต่างกันที่ความทุกข์ ความสุขของบุคคลแต่ละท่านไม่เหมือนกัน เหมือนพระนวกะมาบวชแต่ละพรรษาบางท่านก็นับวันนับคืนนับเวลาอยากให้ออกพรรษาไวๆ จะได้สึกก็มี แต่บางท่านพอออกพรรษาแล้วเสียใจว่าเวลาไม่น่าหมดไว เรากำลังสร้างความดีให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เวลาก็หมดไปอย่างน่าเสียดาย คิดไม่ตรงกันเนื่องจากว่าสุขกับทุกข์ หรือคนสร้างความดีมันมีอุปสรรคมากเหลือเกิน

คนสร้างความชั่วนั้นไม่มีอุปสรรค ไม่มีใครขัดขวาง ไม่มีมาร

ขอเจริญพรท่านอุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย เพราะคนเรามีเทวดาพาลกับเทวดาบัณฑิตปกครองอยู่ในตัว ถ้านิสัยไม่ดีเป็นอันธ-พาล เทวดาพาลก็จะเข้าสิง ยุให้รำตำให้รั่วตลอดรายการ ฝ่ายบัณฑิตผู้มีจิตเป็นกุศล เทวดาบัณฑิตก็จะได้รักษาอยู่ในตัวบุคคลนั้นตลอดไป ถ้าจิตคิดแหนงแคลงใจไม่ดีแล้วนั้น บัณฑิตก็ออกไป พาลก็เข้ามาแทรกต่อไปเหมือนเทวดาพาลกับเทวดาบัณฑิตอยู่ในตัวคนนั่นเอง

บางคนมาเจริญพระกรรมฐาน ๓ วัน ๗ วัน บางคนเป็นปีแล้วก็ยังไม่ได้อะไรเป็นชิ้นเป็นอันแต่ประการใด เนื่องจากว่าการปฏิบัตินั้นไม่ได้ตั้งใจเลย สร้างความดีโดยไม่ตั้งใจ ตามเขามาแล้วให้ได้ของดียากมาก แต่ของชั่วนั้นง่ายมากคำว่า **“ของดี”** นั้นมันเป็นศัตรูชีวิตเพราะความดีมันยากเป็นศัตรูกับคนที่สร้าง มันจะไม่อยากสร้าง หนักก็ไม่เอาเบาก็ไม่สู้ ความรู้ก็ไม่มี ความดีก็ไม่ได้ ไม่เกิดประโยชน์โสตถิผลแต่ประการใด

ท่านที่เข้าถึงรัตนตรัยในพระพุทธศาสนาแล้วจะชื่นใจจะสร้างความดีตลอดไป จะไม่มีการหละหลวมเหลาะแหละเหลวไหลไม่มีการถอย มีแต่เดินหน้าตลอด เพราะเข้าซึ้งในรสพระธรรม เข้าถึงพระรัตน-ตรัย แก้วอันประเสริฐทุกประการแล้ว เขาจะดื่มด่ำในความดี เขาจะไม่ถอยทัพจึงเรียกว่าความดีเป็นศัตรูชีวิต

คนที่มาสร้างความดีไม่ใช่ของง่าย เอาปัจจัยใส่ซองทำง่ายมาก

แต่การสร้างบุญไว้ในจิตใจให้เกิดความสุขในครอบครัวให้ลูกหลานเรียนหนังสือสำเร็จเป็นด็อกเตอร์ โดยไม่ใช้เงินทำอย่างนี้ได้ไหม **ทำบุญง่ายกว่าสร้างบุญ สร้างบุญไม่ต้องเสียสตางค์แต่มันยากนี่แหละเป็นศัตรูชีวิตของคน** ความดีเป็นศัตรูชีวิต วันพระลองไปดูตามวัด เงียบหมด ไม่มีคนมารักษาศีลมารักษาอุโบสถ

คนที่สร้างเวรสร้างกรรมไว้ กรรมจะสนองทันที ท่านอย่าคิดว่าบุญ-บาปไม่มีจริงในชาตินี้ เห็นทันตาเลย อาตมาไม่เคยลืมบุญคุณคน เพียงแค่น้ำถ้วยเดียวอาตมาก็ไม่เคยลืม เราจึงเจริญรุ่งเรืองของเรามา อาตมานิสัยไม่ดีเวลาไปไหน ชอบเอาขนมไปแจกเพราะตำราเรายิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงอด หมดไม่มา เราไม่หวงไม่อดหมดมาเรื่อยๆ รวยตรงนี้ ชื่นใจตรงนี้ ในเมื่อชื่นใจแล้วจิตก็เป็นกุศลทำอะไรก็ได้มรรคได้ผลได้อานิสงส์สมความมุ่งมาดปรารถนา อานิสงส์ แปลว่า หลั่งมาไหลมาเทมา เงินไหลนองทองไหลมาไม่จนตรงนี้ไม่มีใครคิด ต้องหันมุมกลับถึงจะเห็นได้

การปฏิบัติธรรมนี้จะว่ายากก็ยาก จะว่าง่ายก็ง่าย ถ้าท่านมีศรัทธาเต็มที่แล้วง่ายมาก ถ้าไม่มีศรัทธามาตามเขาทำจิ๋มๆ จ๋ำๆ นี้ยากไม่ได้อะไรเลยและไม่รู้อะไรเลย เดี๋ยวไปวัดโน้นทัวร์บุญวัดนี้ เมื่อวานมารับประทานข้าว ๒,๐๐๐ คน รถบัส ๓๐ กว่าคัน ไปทำบุญกันวัดไหนก็มารับประทานข้าวที่วัดอัมพวัน กับข้าวมีเยอะแยะไปหมด คนจำนวน ๒,๐๐๐ คน รับประทานข้าวกันทุกคนแล้วแต่ข้าวยังเหลือกิน

เหลือใช้ อาตมาจึงบอกโยมว่ากับข้าวยังมี ตักใส่ถุงไปฝากแฟนที่บ้านฝากลูกเล็กๆ มีต้มจืด ตักไปแล้วก็ยังไม่หมด แกงหม้อเบ้อเริ่มตักไปแล้วก็พูนขึ้นมา แปลกดีเหมือนกัน **ใครอยากรวย เอาคาถาทาสเศรษฐีของเทวดาไปใช้ท่อง ๑๐๘ จบ คาถามีอยู่ว่า "อิติมะมะ มีมะมูนพูลมามี มามะมะ นะมะพะธะ"**

นี่แหละท่านสาธุชนทั้งหลายที่อาตมาชี้แจงแสดงทุกวันพระซ้ำๆ กันบ้าง บางคนไม่เข้าใจ เวลาอาตมาพูดตั้งใจฟังสักนิดจะได้ข้อคิด ถ้าไม่ตั้งใจฟังก็จะไม่ได้ข้อคิด พูดนี่ไม่ได้ให้โยมเชื่อแต่พูดให้โยมไปคิด พระพุทธเจ้าสอนให้เขาคิด สอนให้เรามีสติปัญญา ไม่ใช่ให้คนอื่นมาช่วยเรา ถ้าเราเป็นหัวหน้าครอบครัวพ่อบ้านและแม่เรือนเคหศาสตร์ เราไม่ทำ ใครจะทำให้ อัตตาหิ อัตตาโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งของตน นี่เป็นธรรมข้อแรกที่พระพุทธเจ้าสอน ตัวเราเป็นที่พึ่งของตัวเองไม่ใช่ไปพึ่งคนอื่นได้ แต่เราจะไปช่วยใครหรือต้องให้เขาช่วยตัวเองได้ถ้าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ อย่าไปช่วย เราต้องม้วยมรณา

พูดมาหลายครั้งแล้วบางคนไม่ฟัง บางคนเข้ามานั่งเจริญพระกรรมฐานตั้งหลายครั้งแล้วโดนโกงไปนับสิบล้านบาท แล้วกลับบ้านไปเอาเงินไปให้เขาอีก ถูกโกงอีก ก็บอกแล้วว่าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ แล้วเอาเงินไปให้เขาทำไม มันหมดไปแล้ว จะไปให้เขาทำไมอีก นั่งเจริญพระกรรมฐานเกิดเมตตาอยากให้ มันเมตตาคนละเมตตา ไม่ใช่พระกรรมฐานวัดอัมพวันที่สอน

ถ้าเรามีเงินเท่าไร เอาไปให้เขาหมด แล้วเขาก็ช่วยตัวเองไม่ได้ แถมพอเราหมดเงิน เขาก็หมดเงินแล้วเราจะไปพึ่งใคร นี่แหละ อัตตาหิ อัตตาโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งของตน อันนี้ไม่มีใครสนใจจะพึ่งตนเอง มีแต่หมายใจจะไปพึ่งคนอื่นเขา จะพึ่งพ่อแม่ก็แลเหลียวเปลี่ยวใจ ชีวิตจะอ้างว้าง

การที่เราไปงานศพ นุ่งดำไปก็หมายความว่าพ่อแม่ตาย **เปรียบเหมือนไฟฟ้าดับ ขาดที่พึ่งแล้ว** มันมืดต้องนุ่งดำทุกคนไม่ทราบหรอกว่าไปงานศพ นุ่งดำว่าเป็นประเพณีไว้ทุกข์ ทุกข์อะไร คนตายเขามีความสุขหมดลมไปแล้วแต่เราสิมีทุกข์ ยังหายใจอยู่ หายใจเข้าก็ทุกข์ หายใจออกก็ทุกข์ หาความสุขไม่ได้เลย พูดอย่างนี้ ถ้าคิดได้จะรู้และเข้าใจ

ตัวเรานี่มีความสำคัญ พระพุทธเจ้าสอนให้เราสำนึกสมัญญาว่าตัวเรามีความสำคัญ จะเป็นนักการภารโรงก็ตาม **คิดว่าตัวสำคัญไหม ช่วยตัวเองได้ไหม สอนตัวเองได้ไหม สำคัญว่ารับผิดชอบไหม** ถ้าพ่อบ้านแม่บ้านไม่รับผิดชอบ บ้านนั้นเจ๊งก่อนเป็นอันดับแรก เขาไปไหนก็ไปกับเขาด้วยไปทัวร์บุญวัดโน้นออกวัดนี้ อาตมาถามโยมไปวัดได้อะไรบ้าง พระท่านให้ธรรมะอะไรบ้าง โยมบอกมีแต่เสียสตางค์ พระท่านพูดบอกบุญไปสวรรค์ ทำบุญเยอะนะโยมจะได้ไปสวรรค์ก็ว่าอย่างนั้น

แต่บุญอะไรหรือไปสวรรค์ ขอประทานโทษแค่สมบัติมนุษย์

ยังรักษาไม่ได้ มนุษย์สมบัติรักษาไว้ไม่ได้ คือ ใจสูง ใจดี ใจมีปัญญา ใจประเสริฐ ล้ำเลิศทุกประการ มีหิริโอตตัปปะ แค่มนุษย์สมบัติเรายังไม่สามารถรักษาไว้แล้ว เกิดมาแสนยากแล้วยังรักษาสมบัติมนุษย์ไม่ได้ นี่หรือทำบุญจะไปสวรรค์ ไม่ใช่เอาเงินใส่ซองมาถวายแล้วไปสวรรค์เลย จิตใจมีแต่ความทุกข์ หาความสุขไม่ได้เลยจะไปได้ไหม เอาแค่พื้นฐานของชีวิตของเรานี้ ยังทำไม่ได้

คนที่ไร้ค่าชีวิตไร้ค่าไม่ใช่มนุษย์ เวลาไม่มีประโยชน์มันหมดไปแล้วเรียกคืนไม่ได้ ไหนล่ะจะเป็นมนุษย์เราจะไปสวรรค์ นิพพานง่ายมาก ตัดกิเลส ตัณหา อาสวะกิเลสที่มีอยู่ในตัวเรา ตัดได้ไหม ตัดไม่ได้จะไปได้หรือ คำว่าง่าย คือเราตัดได้ โลภ โกรธ หลง และใจเศร้าหมอง ตัดให้ได้เท่านี้แล้วก็ไปได้

การรับผิดชอบเป็นมนุษย์ เดี๋ยวนี้เรามีความรับผิดชอบกันบ้างไหม อาตมาขอเจริญพร ประเทศชาติจะไปไม่รอด ยาบ้าเข้ามาเต็มหมด ขอให้ดูลูกให้ได้ รับผิดชอบเป็นพ่อ เป็นแม่ไหม บางคนร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาเป็นสามีภรรยา พอสามีโดนไฟลวกไฟช็อตขึ้นมา ภรรยาหนีไปมีสามีใหม่ ทิ้งลูกให้สามีเดิมเลี้ยงดูกันไป

คนเราต้องมีหน้าที่และการงาน ท่านโปรดจำไว้ หอยมันยังเอาปากเดินได้ คนเรามีขาไม่เดินก็อายหอย คนเราแตกต่างกัน พี่น้องท้องเดียวกันก็ไม่เหมือนกัน ไม่ใช่ขยันแล้วจะดีนะ ขยันทำความชั่วจะดีไหม บางบ้านนั้นขยันมาก ขยันสร้างความเลว ความชั่ว ฆ่าสัตว์ตัด

ชีวิตตลอด ขยันไปโกงเขา ขยันมาก ไปหลอกลวงเขา ขยันไปขโมย แต่การสร้างความดีให้กับชีวิตของตัวเองแสนจะยากมาก ไม่มีโอกาสจะสร้างความดีได้ ไม่มีธรรมะประจำใจแต่ประการใด การปฏิบัติธรรมจึงยากมาก ไม่ใช่ของง่าย

ที่อาตมากล่าวว่า ความดีเป็นศัตรูของชีวิต มันเป็นศัตรูสำหรับคนชั่ว มันสร้างความดีไม่ได้เลย ความดีเป็นอุปสรรคขวางไม่ให้สร้าง มารไม่มีบารมีไม่เกิด ประเสริฐไม่ได้ มันอยู่ตรงนี้ ต้องมีมารผจญตลอดรายการ ถ้าชนะมารได้คือบทสวดพาหุงมหากา ในเมื่อชนะมารแล้ว ความดีจะถึงจิตใจ มารไม่มีบารมีไม่เกิด ประเสริฐได้หรือ สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากได้ถ้าลงทุนความลำบากไม่ได้ความดีที่ไหนจะสิงสถิตอยู่ในจิตใจผู้ใดได้บ้าง

สร้างความชั่วนี้ดูได้ง่าย ชอบลงทุนความสบาย กินสบายนอนสบายไม่เอางานเอาการ แถมยังชั่วโดยไม่รู้ตัว คนชั่วมันขี้เกียจทำดี และคนชั่วสร้างความดีไม่ได้แน่นอน ไม่ต้องมานั่งเจริญพระกรรมฐาน ๓ วัน หนีเลย บอกทนไม่ไหว นี่แหละคนชั่วชอบลงทุนความสบายอย่างนี้ ชอบกินสบาย นอนสบาย การงานไม่เอากำลังชั่วโดยไม่รู้ตัวดูตรงนี้ ไม่ใช่ดูคนชั่วไปดูตรงที่การแต่งตัว

เราจะดูว่าคนเขาเป็นคนชั่วหรือคนดี ต้องดูที่งานการของเขาว่าเขามีความรับผิดชอบไหม คนชั่วจะไม่รับผิดชอบเลย เราจะไหว้วานไปทำก็ทำเสียหมด ถ้าเป็นบริษัทคนงานเยอะแยะ ต้องใช้เวลาดูนาน

เดี๋ยวก็รู้โผล่ออกมา คนขยันนั้นไม่เม้มสตางค์หรอก ต้องระวังคนขี้-เกียจ มันจะคอยเม้มคอยดูว่าจะเอาอะไร อยู่ตรงนี้ ต้องเจริญพระกรรมฐานแล้วจะรู้ได้อย่างนี้คนเรานี้ชอบขี้เกียจทั้งนั้น จะขี้เกียจมากหรือขี้เกียจน้อยเท่านั้น มีหรือคนขยันทำงานมากมาย มีน้อยมาก

ธรรมะแปลว่า ค่าชีวิตที่มีสุข มีคุณภาพ คนที่มีคุณภาพจะมีธรรมะประจำใจ ถ้าคนไร้คุณภาพขาดเหตุผลในชีวิตแล้ว ธรรมะจะไม่สิงสถิตอยู่ในคนๆ นั้นแน่นอน จะมีแต่สิ่งที่ไร้สาระ คิดอะไรก็ไม่เป็นบัณฑิต คิดแต่เป็นอันธพาล ไม่ใช่หมายความว่าเราไปคบอันธพาลนอกตัว หรือบัณฑิตนอกตัว พาลอยู่ในจิตของเรานี่เอง เราคบพาลมาไว้ในจิต คบบัณฑิตไว้ในจิต เราทำงานเราจะรู้ได้ว่าเป็นอันธพาลไหม ไม่ใช่ไปดูว่าใครเป็นอันธพาล จะไม่คบค้าสมาคมไม่ใช่เลย แปลความหมายผิด

คบพาลได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล ไม่ใช่หมายความว่า เราเดินตามบัณฑิตตัวเราเป็นคนพาล เราจะเป็นบัณฑิตได้ไหม **ทองคำจะเป็นตะกั่วไม่ได้ ตะกั่วทองแดงเราเสกแทบตายมันเป็นทองคำก็ไม่ได้** ตัว-อย่างเช่น พระมาบวชไม่ใช่ว่าดีทุกองค์ บางองค์ก็เก๊มาจากบ้าน ถ้าเป็นแบงก์เก๊ก็ต้องทิ้งไป สร้างความดีต้องละความชั่วได้ ละความชั่วไม่ได้ดีไม่ได้เลย

คบพาลได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล คบคนชั่วทำตัวอับจน คบคนดีได้ผลจนวันตาย เมาเพศหมดค่า เมาสุราหมดความสำคัญ เมา

การพนันหมดตัว เมาเพื่อนชั่วหมดดี **ไม่ใช่หมายความว่า เราเป็นคน–ชั่ว แล้วเดินตามบัณฑิตไป จะเป็นบัณฑิตตามเขา ให้เอาบัณฑิตมาไว้ในจิต พาลเอาออกไปเสีย** บางคนเป็นคนพาลสันดานบาป มองคนในแง่ร้าย ถ้าคนอารมณ์ดีมีปัญญาเจริญพระกรรมฐานได้ขั้นตอนของมนุษย์ ศักยภาพของมนุษย์ มีคุณภาพแล้ว จะมองคนในแง่ดีหมด จะไม่มองคนในแง่เสียเลยจะไม่มีปัญหากับใคร ไม่มีโอกาสจะไปสร้างปัญหาให้กับครอบครัวแต่ประการใด ครอบครัวมีแต่ความสุขความเจริญตลอดรายการ

คนที่สร้างปัญหา ตัวอย่างเช่นบางคนมานั่งเจริญพระกรรม-ฐาน กลับไปบ้านไปแย่งสมบัติกัน ฟ้องโรงศาล นั่งเจริญพระกรรมฐานอย่างนี้ไม่ได้ เอาความทุกข์ไปให้เขา แล้วกลับไปแย่งเอาความสุขมาให้ตัวเอง ใช้ได้หรือ **คนที่ได้ธรรมะประจำใจ จะยอมเสียเปรียบตลอดไป จะไม่เอารัดเอาเปรียบท่านผู้ใด จะไม่เอารัดเอาเปรียบพี่น้องแน่นอน**

การปฏิบัติธรรมเป็นการมาสร้างบุญกัน แต่บางคนกลับเอาบาปไว้เต็มเปาเต็มกระเป๋า แล้วบุญจะสิงสถิตเข้าไปได้ไหม มันจะมีประตูเข้าไหม มานั่งปฏิบัติพระกรรมฐาน ดีแต่พูดกันแต่ไม่ทำตามที่พูดเลย ไม่ทำตามสัญญาและไม่มีศรัทธาผู้ที่จะปฏิบัติธรรมพระกรรมฐานจะต้องมีศรัทธา ปลูกศรัทธาก่อน ปลูกความเชื่อ ความเลื่อมใสในคุณพระศรีรัตนตรัยให้แน่นแฟ้นก่อนแล้วจะไม่เปลี่ยนแนวความคิด

ไปในทางเลวอีกต่อไป ตั้งใจแต่สร้างความดีมีปัญญาตลอดชีวิต แต่คนเราเข้าถึงรัตนตรัยไม่ได้ ง่ายๆ หญ้าปากคอกแต่ทำไม่ได้ ฉะนั้นความดีแสนจะยาก ไม่ใช่ของง่าย

พระกรรมฐาน แปลว่า แยกแยะ รูป นาม ขันธ์ห้า เป็นอารมณ์ เรามีสติปัญญาจะแยกมาได้เหมือนเครื่องเกี่ยวข้าว จะแยกฟาง แยกเมล็ดข้าวออกจากกัน การแยกก็คือมีสติปัญญา การกำหนดจิตต้องการจะแยกแยะความดีความชั่วในตัวเราออกไปคนละทาง แยกเอาความชั่วออกจากตัว **เห็นหนอ เห็นด้วยปัญญา สืบเสาะเจาะให้ลึกจะเห็นของดี มองกันในแง่ดี คนเราเดี๋ยวนี้พอไม่ชอบกันไม่มองเลย หาว่าเป็นคนชั่ว แต่ของดีเขามีตั้งเยอะกลับไม่มอง คนอย่างนี้เรียกว่าคนประมาท ไม่ต้องไปคบค้าสมาคมกับใครต่อไปแล้ว**

ถ้าคนที่มีธรรมะชั้นสูงแล้วในใจจะมีแต่เมตตา มีแต่ให้กับช่วย ถึงชั่วอย่างไรเราก็มองคนในแง่ดีกันก่อนได้ไหม เขามีดีอยู่ทำไมไม่มอง คนเรามีทั้งดีและไม่ดี อาตมาก็มีทั้งดีและไม่ดี นี่เรารับกรรมมาหมดแล้ว คอหัก แขนหัก ขาหัก ฟ้าก็ผ่าแล้ว อย่าทำกรรมได้ไหม น้ำร้อนลวกไฟลวกแล้ว พร้อมมูลบริบูรณ์ที่รับกรรมตกเหวที่แม่สอด กว่าจะตะเกียกตะกายขึ้นจากเหวได้ใช้เวลาคืนกับวัน ข้าวไม่ได้ฉันเลย ๒ วัน เพราะเราถีบคนแกล้งแม่น้ำไป แล้วเราจะไม่ตกเหวหรือ

ท่านทั้งหลายอย่าคิดว่าบุญบาปไม่มีเลยนะ คิดว่าจะต้องไปเอาในชาติหน้าได้ชาตินี้เลยแหละ บุญคือความสุข พ่อบ้านแม่บ้านไม่

รับผิดชอบ เช่นพ่อแม่ทะเลาะกัน เราเป็นลูกจะมีกำลังใจเรียนหนังสือไหม แล้วเราเป็นพ่อเป็นแม่ ลูกเราทะเลาะกัน รบกันต่อยกันทุกวันไม่สามัคคีกัน เราเป็นพ่อแม่จะเสียใจหรือดีใจคิดดู ถ้าพ่อแม่มีบุญวาสนาแล้ว คิดเงินไหลนองคิดทองไหลมาลูกในบ้านจะดีทุกคน ตรงนี้เป็นบุญมาก แต่ไม่เคยต้องการบุญตรงนี้ ต้องการไปทำบุญวัดโน้นวัดนี้ ออกทัวร์บุญมันจะได้อะไรหรือ ไม่ได้อะไรเลย ถามโยมที่ไปถวายสังฆทาน ๙ วัด ว่าได้อะไรบ้าง เขาบอกพระบอกว่าโยมอุตส่าห์มาทำบุญนะ จะได้ไปสวรรค์ นิพพาน ก็เทศน์อย่างนี้มาตลอด บุญคืออะไร บุญแปลว่าอะไร บางคนไม่รู้ คนไทยแท้ๆ ไม่รู้

บุญแปลว่า ความสุข ถ้าเราสร้างความสุขไว้ในใจ ความสุขคืออะไร ความสุขไม่เจือปนด้วยความทุกข์ มีแต่เมตตา มีสุขไม่มีทุกข์ เมตตาตัวนี้สำคัญมาก ถ้าเรามีเมตตาอยู่ในตัวเราเองแล้ว มองคนในแง่ดีหมด ถ้าเราไร้เมตตาขาดความปรารถนาดีต่อกันแล้ว มองคนเสียหมด แถมอารมณ์ไม่ดี มีแต่ทุกข์เข้ามา สร้างแต่ทุกข์ไว้ในใจ อารมณ์ไม่ดีแล้ว จะมองคนในแง่เสียหมดเหมือนตัวเอง คือ มีแต่ทุกข์ มองคนเป็นคนทุกข์ หาความสุขไม่ได้ มีแต่ทุกข์เข้ามา สร้างแต่ทุกข์ไว้ในใจ อารมณ์ไม่ดีแล้วจะมองคนในแง่เสียหมดเหมือนตัวเอง คือ มีแต่ทุกข์ มองคนเป็นคนทุกข์ หาความสุขไม่ได้เลยอย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น**คนสร้างความดีแสนจะลำบากเหลือเกิน ต้องมีมาร โยมจำไว้คนชั่วไม่มีมารผจญ** โยมขายของในตลาดขายไม่ได้เลย

ไม่มีคนอิจฉาหรอก ถ้าขายดิบขายดีขึ้นมาเมื่อไหร่ จะมีคนอิจฉาขึ้นมาเมื่อนั้น ถ้าดีเด่นเห็นชัดเห็นไกลจะโดนอิจฉา ต้องเตรียมขันติ ความอดทนไว้ให้มาก นี่ความดีมันต้องมีมารผจญอย่างนี้

ความชั่วไม่มีมาร ใครจะไปทำความชั่วช้าสามานย์ที่ไหนก็ตามไม่มีมารหรอก ถ้าเราไม่ดีไม่เด่นกว่าเขาจะต้องอิจฉาเรา น่าจะภาคภูมิใจว่าเราดีเขาถึงอิจฉาเรา ถ้าเรายังมีอารมณ์พระกรรมฐาน วันไหนเขาด่าเรา เขาแช่งเรา เขาพูดใส่ร้ายป้ายสีเรา เราถือว่าเราได้กำไรชีวิต ขอให้ตรวจตราชีวิตเราว่าเราเป็นอย่างนั้นจริงไหม ไม่เป็นอย่างนั้นก็ไม่เห็นเป็นไร วันไหนเขามาป้อยอกับเราหลอกลวงเรา พูดหวานๆ ปากหวานก้นเปรี้ยว เลี้ยวลด คดเคี้ยว แล้วไปป้อยอกับเขา นั่นแหละความประมาทจะหมดเนื้อหมดตัวโดยไม่รู้ตัว

คนเราชอบอ่านชอบฟังข่าวร้าย ข่าวดีๆ คนไม่สนใจ **หนังสือพิมพ์ข่าวร้ายลงฟรี ข่าวดีเสียเงิน** ข่าวดีๆ ว่าคนเขามานั่งเจริญพระกรรมฐาน วัดอัมพวันได้มรรคผลกลับไม่สนใจอ่าน ไม่อ่านเสียเวลาเสียสายตา คนต้องการติดตามอ่านเรื่องมีพระชั่ววัดไหนบ้าง มีขโมยปล้นร้านทองที่ไหนติดตามอ่านกันเหลือเกินเวลาเกิดรถคว่ำ อุบัติเหตุชอบช่วยเก็บของมีค่าของผู้ประสบอุบัติเหตุ ชอบช่วยแบบนี้ ที่จะช่วยด้วยเมตตา ปรานี เอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอยดูกัน มีน้อยมาก ที่จะให้กันด้วยการช่วยกัน เป็นที่พึ่งทางจิตใจของแต่ละคนยากมาก

ท่านทั้งหลายเอ๋ย **คนที่จะโกงเราได้ต้องเป็นเพื่อนสนิทถึงจะ**

โกงเราได้ และก็เป็นญาติสนิทมิตรสหาย พี่น้องกันโกงกันสนิท ถ้าไม่ใช่ญาติไม่ใช่เพื่อนห่างๆ กันนั้นไม่มาโกงเราหรอก

การเจริญพระกรรมฐานจึงเป็นการปฏิบัติยาก ตัดสินใจโดยมีสติสัมปชัญญะ พระพุทธเจ้าสอน ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ แต่เราจะเรียนทั้งหมดก็คงจะไม่ได้ แต่ท่านสรุปให้เราปฏิบัติคือไตรสิกขา ๓ ศีล สมาธิ ปัญญา เท่านั้น ศีลก็คือมีสติสัมปชัญญะที่นักกรรมฐานปฏิบัติเหลือ ๒ สติ สัมปชัญญะ เหลือ ๑ คือความไม่ประมาท เรียกว่าสติปัฏฐาน ๔

การเจริญสติปัฏฐาน ๔ ทำให้เรามีสติทุกอิริยาบถ แต่นักกรรมฐานทำไม่ได้ ไม่เคยกำหนดจิตเลย ปล่อยจิตให้เลเพลาดพาดถึงบอกให้สืบเสาะเจาะให้ลึกได้ไหม การกำหนดจิต จิตไม่มีตัวตนจะกำหนดตรงไหน จิตเป็นธรรมชาติ ต้องคิดอ่านอารมณ์รับรู้อารมณ์ได้เหมือนเทปบันทึกเสียง เกิดที่อายตนะธาตุอินทรีย์ทั้งหก ตาโง่ หูโง่

ท่านทั้งหลายเคยดูเรื่องสังข์ทองไหม หกเขยโง่จึงถูกตัดจมูกตัดหู หูก็โง่ เงาะป่าปากไม่คิด จิตเป็นสมาธิภาวนา ข้างในมันจึงมีปัญญาเรียกว่า สังข์ทอง ถ้าปากไม่พูด จิตไม่คิดหลายเรื่องในเวลาเดียวกัน ท่านจะเจริญพระกรรมฐานได้ผลภายใน ๗ วัน

“

เราพูดอยู่เสมอถึงคำว่า

สติ ปัญญา

เราใช้ปัญญาอยู่เสมอก็จริง

แต่สตินั้นแท้จริงแล้ว

เรานำออกใช้น้อยนัก

ทั้งที่สตินั้นมีคุณค่าแก่ชีวิต

และจำเป็นแก่ชีวิต

มีคุณค่าอย่างเหลือที่

จะประมาณได้

”

ความดีเป็นศัตรูของชีวิต

เป็นศัตรูสำหรับคนชั่วทำให้สร้างความดีไม่ได้เลย

ความดีเป็นอุปสรรคขวางไม่ให้สร้าง

มารไม่มี บารมีไม่เกิดประเสริฐไม่ได้

ต้องมีมารผจญตลอด

ถ้าชนะมารได้คือบทสวดถวายพรพระ (พาหุงมหากา)

ในเมื่อชนะมารแล้ว ความดีจะถึงจิตใจ

สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากได้

ถ้าลงทุนความลำบากไม่ได้

ความดีที่ไหนจะสิงสถิตอยู่ในจิตใจผู้ใดได้บ้าง

ร่วมจรรโลงพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างสรรค์สังคม

สำนักพิมพ์พระพุทธศาสนาประกาศ
บริษัท แอดวานซ์แสตนดาร์ดกรุ๊ป จำกัด
๑๗๐/๓๐-๓๑ ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทร. ๐-๒๘๘๑-๓๔๒๑-๓ แฟกซ์. ๐-๒๔๒๓-๐๘๘๗

ISBN 974-92268-9-5
9 789749 226896
ราคา ๑๕.๐๐ บาท